

מ"ח 64089-09-25 - יעקב דדון נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 64089-09-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקש: יעקב דדון
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק
בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.
בשם המבקש: עו"ד דוד מועלם

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

2. רקע רלבנטי, בתמצית: נגד המבקש הוגשה תלונה מצד מי שהיתה במועדים הרלבנטיים שוטרת במשטרת ישראל. המתלוננת פגשה במבקש לראשונה במסגרת חקירה שביצעה נגדו בקשר לתיקים אחרים; בשלב מסוים, נרקם בין השניים קשר חברי, אשר עלה לבסוף על שרטון. אז החל המבקש במסכת הטרדות, הכפשות ואיומים שהופנו כלפי המתלוננת, ונמשכו אף לאחר שהוצא נגדו צו למניעת הטרדה מאיימת. בעקבות התלונה הוגש נגד המבקש כתב אישום, המייחס לו עבירות של פגיעה בפרטיות, איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית; זאת, על בסיס ראיות אובייקטיביות שהוצגו, בדמות חומרי מחשב ותיעוד משטרה פורנזי, אשר קושרות בין המבקש לבין הודעות שנשלחו למתלוננת ומסרים שהופצו במרשתת על אודותיה. בית משפט השלום בראשון לציון, בהכרעת דין מיום 26.5.2024 (ת"פ 25429-12-19; השופט ט' ענר), הרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו, וביום 9.9.2024, גזר עליו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.

3. על הכרעת הדין וגזר הדין הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. ערעורו - נדחה; מנגד, ערעור שהגישה המשיבה על קולת העונש - התקבל, ומשך המאסר הועמד על 14 חודשים (ע"פ 41778-10-24 ועפ"ג 46644-10-24; השופטים ד' מרשק-מרום, מ' תמיר ו-מ' אבן חן). בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה - נדחתה אף היא (רע"פ 62576-02-25, השופט י' אלרון), וכמותה גם בקשות נוספות לעיון חוזר ולדין נוסף, שהוגשו מטעם המבקש. המבקש לא אמר נואש, והגיש עתה בקשה למשפט חוזר, כשלצדה בקשה לשחרורו ממאסר עד להכרעה בבקשתו העיקרית - הן הבקשות שלפני.

4. את בקשתו לקיום משפט חוזר תומך המבקש בשלל טענות - בין היתר, כי בידיו הוכחות לכך שהראיות המרכזיות שהובאו במשפט, מקורן בזיוף ובשקר; כי נגרם לו עיוות דין, מאחר שהמתלוננת עשתה יד אחת עם רשויות החקירה,

אשר פעלו נגדו באופן מגמתי; כי המתלוננת אינה ראויה לאמון, ואף "אין לתת אמון במערכת המשטרית"; כי ננקטה נגדו אכיפה בררנית; כי יצוגו המשפטי בערכאות הקודמות היה כושל ובלתי מספק; וכי שגה בית המשפט המחוזי בסוגיות משפטיות שונות.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה - להידחות, וזאת ללא צורך בתשובה. כידוע, "על המבקש כי יתקיים משפט חוזר בעניינו להוכיח תשתית ממשית לקיומה של אחת העילות המנויות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט" (מ"ח 49411-09-25 סימנדויב נ' מדינת ישראל (18.9.2025); מ"ח 34826-08-24 עבאדי נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה גליל מרכזי עכו, פסקה 5 (19.8.2024)). בעניינינו, לא הציג המבקש תחילתה של תשתית לתמיכה בטענותיו הנזכרות. לדברי המבקש, בידיו "ראיות והוכחות כי הראיות המרכזיות אשר הובאו במשפטו ועל בסיסם הוכחה אשמתו, מקורם בזיוף ובשקר". ברם, ראיות והוכחות מעין אלו - לא הוצגו בבקשה. גם טענותיו לאכיפה בררנית, מגמתיות בחקירה ופגמים בייצוגו המשפטי - נטענו בעלמא; אין בהן כדי לעמוד, ולו בקירוב, ברף המחמיר שבו טענות אלו נבחנות במסגרת בקשה למשפט חוזר (ראו למשל: מ"ח 1282/16 שקלים נ' מדינת ישראל, פסקה כח (26.6.2016); מ"ח 3812-06-25 עבד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.6.2025) מ"ח 36106-11-24 אסתרוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.12.2024)). טענות אחרות שמשמיע המבקש, לגבי מהימנותה של המתלוננת או בדבר טעויות משפטיות שונות שהוא מייחס לערכאות הקודמות, הן ערעוריות במהותן, ואין מקומן להתברר במסגרת הליך של משפט חוזר.

הבקשה נדחת אפוא בזאת. משכך, אין צורך להידרש לבקשה לשחרור המבקש ממאסר עד להכרעה בבקשה העיקרית.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ו (10 נובמבר 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא